

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

536

WET van 13 november 1969, houdende regelen omtrent de verontreiniging van oppervlaktewateren.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat regelen dienen te worden gesteld tot het tegengaan en tot het voorkomen van verontreiniging van oppervlaktewateren;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1. 1. Het is verboden zonder vergunning met behulp van een daarvoor bestemd werk afvalstoffen, verontreinigende of schadelijke stoffen, in welke vorm ook, te brengen in oppervlaktewateren.

2. Het verbod, bedoeld in het eerste lid, geldt niet voor een lozing met behulp van een werk dat op een ander werk is aangesloten, mits de door de beheerder van dat andere werk gegeven voorschriften bij de lozing worden nageleefd.

3. Wij kunnen bij algemene maatregel van bestuur bepalen dat het zonder vergunning verboden is de in het eerste lid bedoelde stoffen op andere daarbij aan te geven wijze dan met behulp van een daarvoor bestemd werk in oppervlaktewateren te brengen. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen Wij mede bepalen dat het brengen op welke wijze ook van daarbij aan te geven soorten van stoffen als bedoeld in het eerste lid in oppervlaktewateren is verboden. Voorzover hierin door Ons niet bij algemene maatregel van bestuur is voorzien, kunnen provinciale staten bepalen dat het zonder vergunning verboden is de in het eerste lid bedoelde stoffen op andere aan te geven wijze dan met behulp van een daarvoor bestemd werk te brengen in oppervlaktewateren, als bedoeld in artikel 3, tweede lid.

4. Het is verboden zonder vergunning van of vanwege Onze Minister van Verkeer en Waterstaat stoffen als bedoeld in het eerste lid, die vanuit of over het grondgebied van Nederland daartoe zijn aangevoerd, te brengen in het water van de volle zee binnen een door Ons te bepalen afstand uit de kust.

5. Aan een vergunning mogen voorschriften worden verbonden tot bescherming van de belangen waarvoor het vereiste van vergunning is gesteld.

Artikel 2. 1. Indien uit enig oppervlaktewater verontreinigd of schadelijk water in een ander oppervlaktewater wordt geloosd hetzij door natuurlijke afstroming, hetzij op kunstmatige wijze, kan het met betrekking tot het ontvangende water uit hoofde van artikel 3 bevoegde gezag aan het openbaar lichaam, dat belast is met de zorg voor de goede hoedanigheid van het lozende water bij daartoe strekkende beschikking een verklaring van ongenoegzaamheid uitreiken.

2. Indien de kwaliteit van een oppervlaktewater waarvoor een verklaring van ongenoegzaamheid is uitgereikt, genoegzaam is verbeterd, dan wel de uitvoering van de daartoe tot stand te brengen werken op genoegzame wijze is ter hand genomen, wordt deze verklaring op verzoek van het openbaar lichaam waaraan zij is uitgereikt, ingetrokken.

HOOFDSTUK II

De vergunning; de verklaring

Artikel 3. 1. Ten aanzien van oppervlaktewateren onder beheer van het Rijk, de territoriale wateren hieronder begrepen, wordt voorzover die oppervlaktewateren niet bij of krachtens een algemene maatregel van bestuur als in het tweede lid bedoeld zijn aangewezen, een vergunning als in artikel 1, eerste en derde lid bedoeld verleend, geweigerd, gewijzigd of ingetrokken, en een verklaring als in artikel 2 bedoeld uitgereikt of ingetrokken door of vanwege Onze Minister van Verkeer en Waterstaat. Tot de oppervlaktewateren onder beheer van het Rijk worden gerekend mede te behoren de met deze oppervlaktewateren in open verbinding staande havens, welke bij anderen dan het Rijk in beheer zijn, behoudens voorzover toepassing is gegeven aan artikel 4, tweede lid. In geval van twijfel wordt door Onze Minister van Verkeer en Waterstaat na overleg met gedeputeerde staten van de provincie waarin het oppervlaktewater is gelegen, beslist of er sprake is van een haven als bedoeld in de vorige zin.

2. Ten aanzien van andere dan in het eerste lid bedoelde oppervlaktewateren, alsmede ten aanzien van de in het eerste lid bedoelde oppervlaktewateren, welke daartoe na overleg met gedeputeerde staten bij of krachtens een algemene maatregel van bestuur zijn aangewezen, wordt een vergunning als in artikel 1, eerste en derde lid bedoeld verleend, geweigerd, gewijzigd of ingetrokken, of een verklaring als in artikel 2 bedoeld uitgereikt of ingetrokken, behoudens voorzover aan artikel 6, eerste lid, toepassing is gegeven, door gedeputeerde staten van de provincie waarin deze oppervlaktewateren zijn gelegen.

Artikel 4. 1. Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regelen vastgesteld met betrekking tot het onderwerp dezer wet voor de in artikel 3, eerste lid, bedoelde oppervlaktewateren, alsmede voor het in artikel 1, vierde lid, bedoelde gedeelte van de volle zee.

2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kan de bevoegdheid tot het verlenen, weigeren, wijzigen of intrekken van een vergunning ten aanzien van de in artikel 3, eerste lid, bedoelde havens geheel of gedeeltelijk worden toegekend aan de besturen van de openbare lichamen die deze havens behoren.

3. De voordracht voor een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het eerste en tweede lid wordt Ons gedaan door Onze Minister van Verkeer en Waterstaat in overeenstemming met Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, de Raad van de Waterstaat gehoord.

Artikel 5. 1. Provinciale staten stellen met betrekking tot het onderwerp dezer wet onder Onze goedkeuring verordeningen vast voor de in artikel 3, tweede lid bedoelde oppervlaktewateren. In die verordeningen geven provinciale staten onder meer regelen met betrekking tot de doelmatige samenwerking op chemisch en technisch gebied. Daarbij wordt rekening gehouden met de mogelijkheid tot inschakeling van het in artikel 32 bedoelde rijksinstituut voor de zuivering van afvalwater. De verordeningen geven voorts regelen terzake van de instelling, samenstelling, taak en werkwijze van één of meer vaste commissies van advies en bijstand aan gedeputeerde staten.

2. De verordeningen, in het eerste lid bedoeld, worden niet vastgesteld dan nadat de inspecteur van de Volksgezondheid, belast met het toezicht op de hygiëne van het milieu, de besturen van waterschappen, veenschappen en veenpolders, van gemeenten, van rechtspersoonlijkheid bezittende lichamen, als bedoeld in de Wet gemeenschappelijke regelingen en van andere openbare lichamen die geacht kunnen worden bij die verordeningen belang te hebben, alsmede verdere belangheb-

benden in de gelegenheid zijn gesteld van de inhoud daarvan kennis te nemen en hun bezwaren bij de provinciale staten in te dienen. Provinciale staten stellen degenen die bezwaren hebben ingediend desgewenst in de gelegenheid hun bezwaren in een daartoe te houden al dan niet openbare vergadering van een commissie uit hun midden toe te lichten.

3. Een voordracht tot een besluit tot goedkeuring van de verordeningen, als in het eerste lid bedoeld, en een voordracht tot een besluit tot onthouding van goedkeuring aan die verordeningen worden Ons gedaan door Onze Minister van Verkeer en Waterstaat in overeenstemming met Onze Ministers van Sociale Zaken en Volksgezondheid en van Binnenlandse Zaken, de Raad van de Waterstaat gehoord.

Artikel 6. 1. Provinciale staten kunnen in de verordeningen, bedoeld in het eerste lid van artikel 5, de bevoegdheid tot het verlenen, weigeren, wijzigen of intrekken van een vergunning geheel of gedeeltelijk toekennen, alsmede de uitvoering en handhaving van die verordeningen geheel of gedeeltelijk opdragen aan besturen van waterschappen, veenschappen en veenpolders, van gemeenten, van bepaalde rechtspersoonlijkheid bezittende lichamen als bedoeld in de Wet gemeenschappelijke regelingen en van bepaalde andere openbare lichamen.

2. Openbare lichamen, aan de besturen waarvan provinciale staten de in het eerste lid bedoelde bevoegdheid hebben toegekend, kunnen bij verordening nadere regelen stellen met betrekking tot de uitoefening van deze bevoegdheid. Deze verordeningen worden door tussenkomst van gedeputeerde staten toegezonden aan Onze Minister van Verkeer en Waterstaat.

Artikel 7. 1. Indien het bestuur van enig openbaar lichaam handelingen wenst te verrichten waarvoor krachtens voorschriften dezer wet een vergunning van dat bestuur zou zijn vereist, kan dat bestuur deze handelingen verrichten zonder die vergunning, doch dan stelt dat bestuur het voornemen tot deze handelingen vast bij beschikking. Daarbij wordt tevens, op overeenkomstige wijze als bij het verbinden van verplichtingen aan de vergunning zou geschieden, aangegeven op welke wijze deze handelingen zullen worden verricht.

2. Deze beschikking wordt bij gedagtekend geschrift medegedeeld aan de inspecteur van de Volksgezondheid belast met het toezicht op de hygiëne van het milieu.

Artikel 8. 1. Indien een vergunning wordt gevraagd of indien wordt overwogen een verleende vergunning te wijzigen of in te trekken en het orgaan dat bevoegd is terzake te beslissen, het wenselijk acht, dat de handeling waartoe de vergunning is vereist of is verleend, verricht wordt in een oppervlaktewater ten aanzien waarvan een orgaan van een ander openbaar lichaam bevoegd is, wordt zij verleend, geweigerd, gewijzigd of ingetrokken na overleg tussen beide organen.

2. Indien het in het eerste lid bedoelde overleg niet tot overeenstemming leidt, wordt de aanvraag om vergunning geacht mede te zijn ingediend bij het andere daarbij betrokken openbaar lichaam. Het orgaan van dat andere openbaar lichaam beslist eveneens op de aanvraag.

Artikel 9. 1. De beschikking tot verlening, wijziging of intrekking van een vergunning of tot weigering daarvan wordt bij gedagtekend geschrift medegedeeld aan de aanvrager of de houder der vergunning, aan hen die deswege vooraf bezwaren hebben ingebracht, alsmede aan de inspecteur van de Volksgezondheid belast met het toezicht op de hygiëne van het milieu.

2. De beschikking tot uitreiking, intrekking of tot weigering van intrekking van een verklaring van ongenoegzaamheid wordt bij gedagtekend geschrift medegedeeld aan het openbaar lichaam bedoeld in artikel 2.

3. Indien en voorzover blijkt dat een houder van een vergunning door wijziging of intrekking van zijn vergunning schade lijdt, die redelijkerwijs niet of niet geheel te zijnen laste behoort

te komen, zal hem een naar billijkheid te bepalen schadevergoeding worden toegekend ten laste van het openbaar lichaam, dat die beschikking in eerste aanleg heeft genomen. Het besluit inzake de toekenning van een schadevergoeding kan worden genomen hetzij bij de beschikking inzake de vergunning, hetzij bij afzonderlijke beschikking.

4. De beschikkingen, in dit artikel bedoeld, zijn met redenen omkleed.

Artikel 10. 1. Een beschikking als bedoeld in artikel 7 en een beschikking tot verlening of wijziging van een vergunning worden gedurende dertig dagen voor een ieder ter inzage gelegd. De ter inzagelegging vangt aan binnen tien dagen na de dagtekening van de beschikking. Tevoren wordt het tijdstip waarop de ter inzagelegging plaats vindt bekend gemaakt in een daartoe geschikt dag- of nieuwsblad. De bekendmaking van de ter inzagelegging van een beschikking genomen door of vanwege Onze Minister van Verkeer en Waterstaat geschiedt bovendien in de *Staatscourant*.

2. Het bepaalde in het eerste lid is niet van toepassing op beschikkingen betrekking hebbende op het brengen in oppervlaktewateren van huishoudelijk afvalwater van minder dan twintig personen.

HOOFDSTUK III

Beroep

Artikel 11. 1. Tegen een beschikking als bedoeld in artikel 7 en in artikel 9, eerste lid, staat voor belanghebbende alsmede voor de inspecteur van de Volksgezondheid belast met het toezicht op de hygiëne van het milieu beroep open, voorzover het bepaalde in artikel 10, eerste lid van toepassing is, tot aan het einde van de termijn van ter inzagelegging en anders binnen dertig dagen na de verzending van de beschikking.

2. Tegen een beschikking als bedoeld in artikel 9, tweede lid, alsmede tegen een afzonderlijke beschikking als bedoeld in artikel 9, derde lid, staat voor belanghebbende beroep open binnen dertig dagen na de verzending van de beschikking.

3. Met een beschikking inhoudende een weigering wordt een weigering om een beschikking te nemen gelijk gesteld. Het bevoegde gezag wordt geacht het nemen van een beschikking te hebben geweigerd wanneer niet binnen zes maanden, te rekenen van de verzending van de aanvraag, een beschikking is genomen, welke termijn bij een met redenen omkleed besluit eenmaal met ten hoogste zes maanden kan worden verlengd. In dit geval staat voor de aanvrager beroep open totdat het bevoegde gezag alsnog schriftelijk op de aanvraag heeft beslist.

Artikel 12. 1. Een beroep krachtens artikel 11 wordt ingesteld bij gedeputeerde staten, indien het is gericht tegen een beschikking van het bestuur van een openbaar lichaam als bedoeld in artikel 6, eerste lid. Het beroep wordt ingesteld bij Ons, indien het is gericht tegen een beschikking van of vanwege Onze Minister van Verkeer en Waterstaat, van gedeputeerde staten of van het bestuur van een openbaar lichaam als bedoeld in artikel 4, tweede lid.

2. Gedeputeerde staten en, indien het beroep bij Ons is ingesteld, Onze Minister van Verkeer en Waterstaat bevestigen de ontvangst van het beroepschrift en geven van het instellen van het beroep onmiddellijk kennis aan het bestuur, dat de beschikking heeft genomen en aan de aanvrager of houder van de vergunning, indien deze niet zelf het beroep heeft ingesteld.

Artikel 13. 1. De door gedeputeerde staten op een ingesteld beroep genomen beslissing wordt, behoudens het bepaalde in het tweede lid van dit artikel, medegedeeld aan de belanghebbende die het beroep heeft ingesteld, aan de aanvrager onderscheidenlijk de houder ener vergunning, aan de inspecteur van de Volksgezondheid belast met het toezicht op de hygiëne van het milieu, alsmede aan het bestuur dat de beschikking in

eerste aanleg heeft genomen en wordt door dit bestuur ter openbare kennis gebracht op de wijze als in artikel 10, eerste lid voorgeschreven.

2. De door gedeputeerde staten op een ingesteld beroep genomen beslissing met betrekking tot de in artikel 9, derde lid bedoelde afzonderlijke beschikking inzake de toekenning van een schadevergoeding wordt medegedeeld aan belanghebbende die het beroep heeft ingesteld alsmede aan het bestuur dat de beschikking in eerste aanleg heeft genomen.

3. Tegen de in het eerste lid van dit artikel bedoelde beslissing staat voor belanghebbende, alsmede voor de inspecteur van de Volksgezondheid belast met het toezicht op de hygiëne van het milieu tot het einde van de termijn van ter inzagelegging beroep open op Ons.

4. Tegen de in het tweede lid van dit artikel bedoelde beslissing staat voor belanghebbende en voor het bestuur dat de beschikking in eerste aanleg heeft genomen, binnen dertig dagen na de verzending van de beschikking beroep open op Ons.

5. Onze Minister van Verkeer en Waterstaat bevestigt de ontvangst van een krachtens dit artikel bij Ons ingesteld beroep en geeft hiervan onmiddellijk kennis aan het betrokken college van gedeputeerde staten, aan het bestuur, dat de beschikking in eerste aanleg heeft genomen en aan de aanvrager of de houder van de vergunning, indien deze niet zelf het beroep heeft ingesteld.

Artikel 14. Voor zover beschikkingen waartegen beroep openstaat niet ter inzage worden gelegd, worden deze bij aangetekende brief toegezonden aan degenen aan wie zij ingevolge deze wet moeten worden medegedeeld.

Artikel 15. 1. De overweging van een op Ons ingesteld beroep wordt niet bij de Afdeling voor de Geschillen van bestuur van de Raad van State aanhangig gemaakt, dan nadat de Raad van de Waterstaat is gehoord.

2. Wanneer een beslissing van Ons of gedeputeerde staten strekt tot gehele of gedeeltelijke vernietiging van een beschikking als bedoeld in artikel 7, of van een beschikking tot verlening, wijziging of intrekking van een vergunning, en wanneer zulk een beschikking overeenkomstig het bepaalde in artikel 16, tweede lid in werking is getreden voordat op het ingestelde beroep is beslist, kunnen Wij of gedeputeerde staten zo daartoe termen zijn in de beslissing op het beroep bepalen, dat een vergoeding zal worden toegekend ten laste van het openbaar lichaam dat in eerste aanleg de beschikking heeft genomen, onverminderd het recht van belanghebbende die het beroep heeft ingesteld om op grond van andere wettelijke bepalingen schadevergoeding te vragen.

Artikel 16. 1. Een beschikking als bedoeld in artikel 7, een beschikking tot verlening, wijziging of intrekking van een vergunning, alsmede een beschikking tot uitreiking van een verklaring van ongenoegzaamheid treden niet in werking voordat de termijn van beroep ongebruikt is verstreken dan wel de beslissing in beroep is gegeven en geen beroepsmogelijkheid meer openstaat.

2. Het bevoegde gezag dat een beschikking neemt als bedoeld in het eerste lid, kan hangende de termijn van beroep of hangende de beslissing op een ingesteld beroep bepalen, dat de beschikking in werking treedt voordat de termijn van beroep is verstreken of voordat op een ingesteld beroep is beslist. Het geeft hiervan onmiddellijk kennis aan de inspecteur van de Volksgezondheid belast met het toezicht op de hygiëne van het milieu en aan de daarbij betrokken besturen van provincies, van waterschappen, veenschappen en veenpolders, van gemeenten, van rechtspersoonlijkheid bezittende lichamen als bedoeld in de Wet gemeenschappelijke regelingen en van andere openbare lichamen.

3. Door of vanwege Onze Minister van Verkeer en Waterstaat wordt hiertoe niet overgegaan dan nadat gedeputeerde staten en de betrokken inspecteur van de Volksgezondheid belast met het toezicht op de hygiëne van het milieu, alsmede de aanvrager of de houder van de vergunning zijn gehoord.

4. Gedeputeerde staten gaan hiertoe niet over dan nadat de betrokken inspecteur van de Volksgezondheid belast met het toezicht op de hygiëne van het milieu, alsmede de aanvrager of de houder van de vergunning zijn gehoord.

5. Besturen van waterschappen, veenschappen en veenpolders, van gemeenten, van rechtspersoonlijkheid bezittende lichamen als bedoeld in de Wet gemeenschappelijke regelingen en van andere openbare lichamen gaan hiertoe niet over dan na instemming van gedeputeerde staten, de inspecteur van de Volksgezondheid belast met het toezicht op de hygiëne van het milieu, alsmede de aanvrager of de houder van de vergunning gehoord.

6. Het bestuur van een openbaar lichaam als bedoeld in artikel 4, tweede lid, gaat hiertoe niet over dan na instemming van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat, gedeputeerde staten en de inspecteur van de Volksgezondheid belast met het toezicht op de hygiëne van het milieu, alsmede de aanvrager of de houder van de vergunning gehoord.

7. Indien een vergunninghouder het bevoegde gezag heeft verzocht toepassing te geven aan het bepaalde in het tweede lid kan dat gezag in zijn beschikking bepalen, dat de verzoeker het openbaar lichaam vrijwaart voor ten laste van dat lichaam komende vergoedingen als bedoeld in artikel 15, tweede lid.

HOOFDSTUK IV

Heffingen en bijdragen

Artikel 17. 1. Het Rijk, de provincie en een openbaar lichaam, aan welks bestuur de bevoegdheid bedoeld in artikel 6, eerste lid, geheel is opgedragen, zijn bevoegd ter bestrijding van de kosten van maatregelen tot het tegengaan en het voorkomen van verontreiniging van oppervlaktewateren heffingen in te stellen, waaraan kunnen worden onderworpen degenen, die stoffen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, direct of indirect brengen in oppervlaktewateren en degenen, aan wie een verklaring van ongenoegzaamheid als bedoeld in artikel 2 is uitgereikt.

2. Een openbaar lichaam dat beheerder is van een werk als bedoeld in artikel 1, eerste lid, is bevoegd ter bestrijding van de kosten van maatregelen tot het tegengaan en tot het voorkomen van verontreiniging van oppervlaktewateren van degenen, die direct of indirect op dat werk zijn aangesloten een bijdrage te vorderen.

3. Onder de kosten van maatregelen tot het tegengaan en het voorkomen van verontreiniging van oppervlaktewateren worden mede geacht te zijn begrepen heffingen, verschuldigd ingevolge het eerste lid.

Artikel 18. 1. Voor de heffingen en bijdragen geldt als grondslag de hoeveelheid of de hoedanigheid dan wel beide van de afvalstoffen, verontreinigende of schadelijke stoffen, in welke vorm ook, welke in een oppervlaktewater dan wel op een werk als bedoeld in artikel 1, eerste lid, worden gebracht.

2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid kunnen voor woonruimten de heffingen en bijdragen worden vastgesteld op een gelijk bedrag per woonruimte of op grondslag van de voor de grondbelasting vastgestelde of in overeenstemming daarmee geschatte belastbare opbrengst dan wel op andere, bij algemene maatregel van bestuur aan te geven wijze. Met woonruimten kunnen worden gelijkgesteld bedrijfsruimten, indien de vervuilingswaarde van de stoffen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, kleiner is dan twintig inwonerequivalenten.

Artikel 19. 1. Voor de heffingen ten behoeve van het Rijk geldt als maatstaf:

a. voor zuurstofbindende stoffen de gemiddelde belasting per etmaal van oppervlaktewater met zuurstofbindende afvalstoffen, uitgedrukt in inwonerequivalenten, waarbij onder inwonerequivalent wordt verstaan de gemiddelde belasting door één inwoner per etmaal;

b. voor andere stoffen het aantal gewichtseenheden, dat per tijdseenheid in het oppervlaktewater wordt gebracht.

2. Het jaarlijks voor zuurstofbindende stoffen per inwonerequivalent verschuldigde bedrag wordt door Ons bij algemene maatregel van bestuur vastgesteld.

3. Het jaarlijks voor andere stoffen per gewichtseenheid verschuldigde bedrag wordt voor elke soort van deze stoffen door Ons bij algemene maatregel van bestuur vastgesteld.

4. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen door Ons de krachtens het tweede en derde lid van dit artikel vastgestelde bedragen worden verminderd voor daarin aangewezen oppervlaktewateren.

Artikel 20. 1. De heffingen ten behoeve van het Rijk worden geheven en ingevorderd door of vanwege Onze Minister van Verkeer en Waterstaat, met dien verstande, dat de betekening en tenuitvoerlegging van dwangbevelen geschieden door de rijksbelastingdienst.

2. Behoudens door Ons bij algemene maatregel van bestuur te geven nadere, en zonodig afwijkende regelen, zijn bij die heffing en invordering de Algemene wet inzake rijksbelastingen¹⁾, de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken²⁾, de Wet van 22 mei 1845 (Stb. 22) en de Wet van 1 juni 1850 (Stb. 26) van overeenkomstige toepassing.

Artikel 21. 1. De heffingen en bijdragen ten behoeve van een provincie, een waterschap, veenschap of veenpolder, een gemeente, een rechtspersoonlijkheid bezittend lichaam als bedoeld in de Wet gemeenschappelijke regelingen of een ander openbaar lichaam, worden geheven en ingevorderd door het lichaam ten behoeve waarvan zij zijn.

2. Bij de heffing en invordering door een provincie, een waterschap, veenschap of veenpolder of een gemeente zijn de bepalingen omtrent de heffing en invordering van onderscheidenlijk de Provinciewet, de Bevoegdhedenwet en de gemeentewet van toepassing.

Artikel 22. 1. Nadere regelen met betrekking tot de heffing ten behoeve van het Rijk zullen door Ons worden gegeven bij algemene maatregel van bestuur.

2. Nadere regelen met betrekking tot heffingen en bijdragen ten behoeve van provincies of van openbare lichamen als bedoeld in artikel 6, eerste lid, worden gegeven bij verordening van die lichamen. Ten aanzien van de regeling van de heffingen ten behoeve van openbare lichamen als bedoeld in artikel 6, eerste lid, kunnen provinciale staten voorschriften geven in de verordeningen bedoeld in artikel 5, eerste lid. Rechtspersoonlijkheid bezittende lichamen als bedoeld in de Wet gemeenschappelijke regelingen en andere openbare lichamen, niet zijnde provincies, waterschappen, veenschappen, veenpolders of gemeenten, regelen de heffing en invordering zoveel mogelijk door het van overeenkomstige toepassing verklaren van de in artikel 21, tweede lid, bedoelde bepalingen van de gemeentewet of van de Bevoegdhedenwet. De in dit lid bedoelde verordeningen behoeven Onze goedkeuring.

3. Indien in de verordeningen in het tweede lid bedoeld, geen termijn is vastgesteld waarvoor de heffingen en bijdragen zullen gelden, kunnen Wij bij Onze beslissing een zodanige termijn bepalen.

4. Een voordracht tot een besluit tot goedkeuring van de verordeningen in het tweede lid bedoeld, van waterschappen, veenschappen en veenpolders en een voordracht tot een besluit tot onthouding van goedkeuring aan die verordeningen worden Ons gedaan door Onze Minister van Verkeer en Waterstaat in overeenstemming met Onze Ministers van Sociale Zaken en Volksgezondheid en van Binnenlandse Zaken, de Raad van de Waterstaat gehoord.

5. Een voordracht tot een besluit tot goedkeuring van de verordeningen in het tweede lid bedoeld, van provincies, van gemeenten, van rechtspersoonlijkheid bezittende lichamen als bedoeld in de Wet gemeenschappelijke regelingen en van andere openbare lichamen en een voordracht tot een besluit tot onthouding van goedkeuring aan die verordeningen worden Ons gedaan door Onze Minister van Binnenlandse Zaken in overeenstemming met Onze Ministers van Verkeer en Waterstaat en van Sociale Zaken en Volksgezondheid, de Raad van de Waterstaat gehoord.

Artikel 23. 1. Het gezag aan hetwelk ingevolge het bepaalde in artikel 17, eerste lid, een heffing is verschuldigd, besteedt het bedrag van de ingevorderde heffingen:

a. voor de bestrijding door hemzelf van verontreiniging van oppervlaktewateren,

b. ter betaling van aan dat gezag door anderen opgelegde heffingen,

c. tot het doen van uitkeringen ter tegemoetkoming in de kosten van maatregelen tot het tegengaan en het voorkomen van verontreiniging van oppervlaktewateren aan diegenen die tot het treffen van die maatregelen zijn gehouden.

2. Omtrent de normen voor uitkeringen door het Rijk wordt de Raad van de Waterstaat gehoord.

3. In de kosten van maatregelen tot het tegengaan en het voorkomen van verontreiniging van oppervlaktewateren ten laste van anderen dan het Rijk kan, zo daartoe termen bestaan, een bijdrage uit 's Rijks kas worden verleend.

HOOFDSTUK V

Bevoegdheden van politie

Artikel 24. 1. Met betrekking tot een oppervlaktewater als bedoeld in artikel 3, eerste lid en het gedeelte van de volle zee bedoeld in artikel 1, vierde lid is het Rijk, met betrekking tot een oppervlaktewater als bedoeld in artikel 3, tweede lid zijn gedeputeerde staten en met betrekking tot een oppervlaktewater, ten aanzien waarvan en voorzover artikel 6, eerste lid is toegepast, zijn de besturen van de in dat artikel genoemde lichamen bevoegd op kosten van de overtreder te doen wegnemen, beletten, verrichten of in de vorige toestand herstellen hetgeen is of wordt gemaakt, gesteld, ondernomen, nagelaten, beschadigd of weggenomen in strijd met deze wet, een krachtens deze wet vastgestelde regeling of gegeven bevel dan wel in strijd met een verplichting aan een krachtens deze wet verleende vergunning verbonden. Gelijke bevoegdheid komt toe aan de besturen van de in artikel 4, tweede lid genoemde lichamen, voorzover aan hen de in dat lid bedoelde bevoegdheid is toegekend met betrekking tot de onder hun beheer staande havens.

2. Spoedeisende gevallen uitgezonderd, wordt van de bevoegdheid bedoeld in het eerste lid, geen gebruik gemaakt dan nadat de belanghebbende schriftelijk is gewaarschuwd en in de gelegenheid is gesteld binnen een te stellen termijn maatregelen te treffen teneinde aan zijn verplichtingen te voldoen.

3. De ingevolge het eerste lid verschuldigde kosten kunnen door de in het eerste lid genoemde lichamen worden ingevorderd bij dwangbevel, dat op kosten van de schuldenaar bij deurwaardersexploit wordt betekend en ten uitvoer gelegd op de wijze bij het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering ten aanzien van vonnissen en authentieke akten voorgeschreven.

¹⁾ Wet van 2 juli 1959, Stb. 301.

²⁾ Wet van 17 mei 1956, Stb. 323.

4. Een dwangbevel wordt geacht eveneens te zijn betekend indien een afschrift daarvan door de post is uitgereikt tegen een door de belanghebbende of een van zijn huisgenoten ondertekend ontvangstbewijs. Ingeval ondertekening van het ontvangstbewijs wordt geweigerd, wordt het dwangbevel geacht te zijn betekend indien de postbesteller van die weigering een verklaring heeft opgemaakt. In het laatste geval wordt het afschrift van het dwangbevel bij gewone brief aan de belanghebbende toegezonden.

5. Tenuitvoerlegging van een dwangbevel dat ingevolge het vorige lid geacht wordt te zijn betekend, heeft, ook ingeval dit niet reeds in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering is voorgeschreven, niet plaats dan na herhaling van het bevel tot betaling.

6. Binnen dertig dagen na de betekening staat verzet tegen het dwangbevel open door dagvaarding voor de arrondissementsrechtbank van het lichaam, waarvan het dwangbevel is uitgegaan. Het verzet schorst de tenuitvoerlegging.

Artikel 25. 1. Het Rijk, de provincie, het waterschap, veenschap of veenpolder, de gemeente, het bestuur van een rechtspersoonlijkheid bezittend lichaam als bedoeld in de Wet gemeenschappelijke regelingen en het bestuur van een ander openbaar lichaam wijzen, voorzover hun enige taak bij de uitvoering van deze wet is opgedragen, ambtenaren aan, belast met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze wet bepaalde of bevolene.

2. De in het eerste lid bedoelde ambtenaren zijn bevoegd de afvoer te meten, welke in een oppervlaktewater wordt gebracht, alsmede monsters van die afvoer te nemen, een en ander voorzover dit bij de vervulling van hun taak nodig is. De resultaten van de metingen, alsmede de uitslag van het onderzoek van de monsters worden ten spoedigste ter kennis van de betrokken lozers gebracht.

3. De in het eerste lid bedoelde ambtenaren zijn bevoegd zich tot dat einde van personen, die daartoe door hen zijn aangewezen, te doen vergezellen alsmede de benodigde apparatuur mede te brengen, een en ander voorzover dit naar hun oordeel bij de vervulling van hun taak nodig is.

Artikel 26. De krachtens artikel 25 aangewezen ambtenaren en personen hebben met hun apparatuur ten behoeve van de in dat artikel bedoelde werkzaamheden toegang tot niet tot woning bestemde gedeelten van bedrijven en inrichtingen en zijn bevoegd met hun apparatuur ook afgesloten erven tot dat doel te betreden. Zo nodig verschaffen zij zich toegang met behulp van de sterke arm.

Artikel 27. Ieder is verplicht aan de krachtens artikel 25 aangewezen ambtenaren alle medewerking te verlenen en inzage in bescheiden te verlenen, welke dezen met het oog op de vervulling van hun taak behoeven.

HOOFDSTUK VI

Strafbepalingen

Artikel 28. 1. Handelen in strijd met het bepaalde bij of krachtens artikel 1 wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste vijf en twintigduizend gulden.

2. Bij veroordeling wegens het in het eerste lid bedoelde feit kan de rechter als maatregel de verplichting opleggen tot het storten van een waarborgsom voor een bedrag van ten hoogste vijftig duizend gulden en voor een tijd van ten hoogste twee jaren.

3. De rechter bepaalt in zijn uitspraak dat de waarborgsom, bij gebreke van nakoming van de algemene voorwaarde dat de veroordeelde het in het eerste lid bedoelde strafbare feit niet meer zal begaan, of van bijzondere door de rechter te stellen voorwaarden, geheel of gedeeltelijk vervalt aan het lichaam

belast met de zorg voor de hoedanigheid van het oppervlaktewater ten aanzien waarvan het strafbare feit is begaan. De artikelen 14b, tweede en derde lid, 14c, derde lid, 14d en 14e van het Wetboek van Strafrecht vinden overeenkomstige toepassing.

4. De tenuitvoerlegging van een maatregel als bedoeld in het tweede lid geschiedt op de wijze van een veroordeling tot geldboete, met dien verstande dat geen vervangende vrijheidsstraf wordt toegepast. Indien de rechter heeft bepaald, dat de waarborgsom vervalt aan het lichaam belast met de zorg voor de hoedanigheid van het oppervlaktewater ten aanzien waarvan het strafbare feit is begaan, draagt het Openbaar Ministerie zorg dat de waarborgsom tegen kwijting aan dat lichaam wordt uitgekeerd.

5. Het in het eerste lid bedoelde feit is een overtreding.

Artikel 29. 1. Indien een bij deze wet strafbaar gesteld feit wordt gepleegd door of vanwege een rechtspersoon, wordt de strafvervolg ingesteld en worden de straffen of maatregelen uitgesproken hetzij tegen de rechtspersoon hetzij tegen hen die tot het feit opdracht hebben gegeven of die feitelijk leiding hebben gehad bij het verboden handelen of nalaten, hetzij tegen beide.

2. Een bij deze wet strafbaar gesteld feit wordt onder meer gepleegd door of vanwege een rechtspersoon, indien het wordt gepleegd door personen, die hetzij uit hoofde van een dienstbetrekking, hetzij uit anderen hoofde, handelen in de sfeer van de rechtspersoon, ongeacht of deze personen ieder afzonderlijk het strafbaar feit hebben gepleegd, dan wel bij hen gezamenlijk de elementen van het strafbare feit aanwezig zijn.

3. Wanneer een strafvervolg wordt ingesteld tegen een rechtspersoon, wordt deze tijdens de vervolging vertegenwoordigd door de bestuurder en, indien er meer bestuurders zijn, door één hunner. De vertegenwoordiger kan bij gemachtigde verschijnen. Het gerecht kan de persoonlijke verschijning van een bepaalde bestuurder bevelen; het kan alsdan zijn medebrenging gelasten.

4. Wanneer een strafvervolg wordt ingesteld tegen een rechtspersoon, is artikel 86, tweede lid, van de Algemene Wet inzake rijksbelastingen van overeenkomstige toepassing.

5. Voor de toepassing van dit artikel worden met een rechtspersoon gelijkgesteld een maat- of vennootschap, een andere vereniging van personen en een doelvermogen.

Artikel 30. Allen die betrokken zijn of zijn geweest bij de uitvoering van deze wet, zijn verplicht tot geheimhouding van alle zaken ten aanzien waarvan het bevoegde gezag hun geheimhouding heeft opgelegd of waarvan zij het vertrouwelijk karakter moeten begrijpen.

HOOFDSTUK VII

Overgangsbepalingen

Artikel 31. 1. Bepalingen in verordeningen van provinciën, in reglementen voor en in verordeningen van waterschappen, veenschappen en veenpolders en in verordeningen van gemeenten betreffende het onderwerp dezer wet, bij de inwerkingtreding dezer wet van kracht, blijven in stand totdat deswege op de wijze in deze wet bepaald voorzieningen zullen zijn getroffen en zulks uiterlijk vier jaren na de dag van inwerkingtreding.

2. Een vergunning vóór de inwerkingtreding dezer wet verleend op grond van enige wettelijke bepaling voor lozingen met behulp van werken als bedoeld in artikel 1, eerste lid, wordt voor de toepassing van deze wet beschouwd als een vergunning als bedoeld in dat artikel.

3. Voor lozingen welke vóór het tijdstip van inwerkingtreding dezer wet onafgebroken rechtmatig hebben plaats gevonden, wordt voor de toepassing van deze wet een vergunning als bedoeld in artikel 1, eerste lid, geacht te zijn verleend, voorzover die lozingen althans naar hun aard niet aanmerkelijk ver-

schillen van of niet van aanmerkelijk grotere omvang zijn dan lozingen die plaats vonden vóór het tijdstip van inwerking-treding dezer wet.

HOOFDSTUK VIII

Slotbepalingen

Artikel 32. 1. Er is een rijksinstituut voor zuivering van afvalwater, belast met het wetenschappelijke en praktische onderzoek van de hoedanigheid van oppervlaktewateren en van de wijze waarop deze kunnen worden beschermd tegen verontreiniging in welke vorm ook en voorts met het geven van adviezen betreffende de met het oog op die bescherming te treffen voorzieningen.

2. Aan het hoofd van dit instituut staat een hoofdingenieur-directeur. De algemene leiding van het instituut berust bij de directeur-generaal van de Rijkswaterstaat.

3. Onze Minister van Verkeer en Waterstaat geeft regelen omtrent de inrichting en werkwijze van het instituut en omtrent de aan dit instituut te betalen vergoedingen voor bewezen diensten.

Artikel 33. Onze Minister van Verkeer en Waterstaat stelt elke vijf jaar een indicatief meerjarenprogramma vast voor de bestrijding van de watervernieuwing in ons land in overeenstemming met Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, de Raad van de Waterstaat gehoord.

Artikel 34. De bevoegdheid tot het maken van verordeningen door gemeenten en waterschappen, veenschappen en veenpolders blijft ten aanzien van het onderwerp waarin deze wet voorziet gehandhaafd voor zover deze verordeningen niet met deze wet in strijd zijn.

Artikel 35. Geen vergunning als bedoeld in deze wet is vereist voor het brengen in oppervlaktewateren en voor het brengen vanuit of over het grondgebied van Nederland in het water van de volle zee van splijtstoffen, ertsen of radioactieve andere stoffen, voorzover het brengen van die stoffen in oppervlaktewateren en in het water van de volle zee aan een vergunning krachtens artikel 15 of artikel 29 van de Kernenergiewet, dan wel aan krachtens artikel 21 of artikel 32 van die wet gestelde regelen gebonden is.

Artikel 36. 1. In het Wetboek van Strafrecht¹⁾ worden na artikel 173 twee artikelen ingevoegd, luidende als volgt:

Artikel 173a. Hij die zonder vergunning van het ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren bevoegde gezag in een water enige stof aanbrengt, wetende dat door deze toevoeging voor anderen nadeel ontstaat in verband met het gebruik dat gewoonlijk van dat water of van een daarmee in verbinding staand water wordt gemaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zes honderd gulden.

Artikel 173b. Hij aan wiens schuld te wijten is dat zonder vergunning van het ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren bevoegde gezag in een water enige stof wordt aangebracht, door de toevoeging waarvan voor anderen nadeel ontstaat in verband met het gebruik dat gewoonlijk van dat water of van een daarmee in verbinding staand water wordt gemaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste zes honderd gulden.

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 28 augustus 1969 (Stb. 350).

2. In artikel 429 van het Wetboek van Strafrecht wordt onder 4° ingevoegd: hij die zonder vergunning van het ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren bevoegde gezag in een water enige stof aanbrengt door welke toevoeging nadeel kan ontstaan in verband met het gebruik dat gewoonlijk van dat water of van enig daarmee in verbinding staand water wordt gemaakt.

Artikel 37. In de Hinderwet²⁾ wordt na artikel 38 een nieuw artikel 38a ingevoegd, luidende als volgt.

Artikel 38a. Deze wet is niet van toepassing op inrichtingen voorzover deze tengevolge van het brengen in oppervlaktewateren van afvalstoffen, verontreinigende of schadelijke stoffen naar buiten gevaar, schade of hinder kunnen veroorzaken.

Artikel 38. In het opschrift van titel IIa alsmede in artikel 72a, eerste lid, van de onteigeningswet worden vóór de woorden „en terreinen en werken voor de luchtvaart” ingevoegd de woorden: werken ten behoeve van de bestrijding van verontreiniging van oppervlaktewateren.

Artikel 39. Deze wet kan worden aangehaald als Wet verontreiniging oppervlaktewateren.

Artikel 40. Deze wet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 13 november 1969.

JULIANA.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,

J. A. BAKKER.

*De Staatssecretaris van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*

R. J. H. KRUISINGA.

De Minister van Justitie,

C. H. F. POLAK.

Uitgegeven de zestiende december 1969.

De Minister van Justitie,

C. H. F. POLAK.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 64/65, 7884;

Bijl. Hand. II 67/68, 7884; Hand. II 67/68, bladz. 2422—2472, 2537—2540, 2583—2584;

Bijl. Hand. I 67/68, 7884 (145, 176) 68/69, 7884 (36);

Bijl. Hand. I 69/70, 7884 (1, 1a, 1b); Hand. I 69/70, bladz. 56—68, 74—85.

²⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 30 juni 1967 (Stb. 377).